

दानियेलको पुस्तक - एक सय एकतीसौँ

भविष्यसूचक बुनावटको आवरणोन्मोचन: प्रकाशको पुस्तकदेखि वर्तमान यथार्थहरूसम्म
बिन्दुहरूलाई जोड्दै

Jeff Pippenger
2024-03-12

अधिल्ला लेखहरूमा हामीले पहिचान गर्यौं कि मिलरवादीहरूले आफूहरूले दस कुँवारीहरूको दृष्टान्त, हबकूक अध्याय २, र इजकिएल अध्याय १२, पद २१ देखि २८ सम्म, पूरा गरिरहेका छन् भनी बुझेका थिए। इजकिएलका ती पदहरूले यो देखाउँछन् कि जब यी तीन भविष्यसूचक खण्डहरू अन्तिम दिनहरूमा पूर्णतः पूरा हुन्छन्, तब “हरेक दर्शनको प्रभाव” पूरा हुनेछ। सिस्टर ह्वाइटले पनि यस घटनाक्रमलाई सम्बोधन गर्नुहुन्छ।

“प्रकाशको पुस्तकमा बाइबलका सबै पुस्तकहरू एकत्रित हुन्छन् र समाप्तिमा पुग्छन्। यहाँ दानिएलको पुस्तकको पूरकता पाइन्छ। एउटा अगमवाणी हो; अर्को प्रकाशन हो। मोहर लगाइएको पुस्तक प्रकाशको पुस्तक होइन, तर दानिएलको अगमवाणीको त्यो अंश हो, जो अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित छ। स्वर्गदूतले आज्ञा दिए, ‘तर हे दानिएल, तिमीले यी वचनहरू बन्द गर, र अन्तको समयसम्म पुस्तकमा मोहर लगा।’ दानिएल १२:४।”
प्रेरितहरूका काम, ५८५।

दस कुँवारीहरूको दृष्टान्त एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयमा अक्षरशः पुनः दोहोरिन्छ, जुन सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ भयो र चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा मूर्ख कुँवारीहरूमाथि ढोका बन्द हुँदा समाप्त हुन्छ। इतिहासको त्यस अवधिमा “बाइबलका सबै पुस्तकहरू एकै ठाउँमा भेटिन्छन् र अन्त्य हुन्छन्” भनी चित्रित प्रत्येक दर्शनको प्रभाव प्रकट हुन्छ।

अधिल्लो लेखमा हामीले बुझाइको एउटा आधार निर्माण गर्दै आएका छौं, ताकि दानिएल ११ को चालीसौँ पदमा चित्रित इतिहासको बाह्य रेखालाई प्रस्तुत गर्न सकियोस्, जसले पृथ्वीका पशुको रिपब्लिकन सिङ्गको राजनीतिक इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यो इतिहास पृथ्वीका पशुको साँचो प्रोटेस्टेन्ट सिङ्गको धार्मिक इतिहाससँग समानान्तर रूपमा चल्यो। हामीले पृथ्वीका पशुको रिपब्लिकन सिङ्गलाई सम्बोधन गर्ने केही भविष्यवाणीगत रेखाहरू पहिचान गरेका छौं, र ती रेखाहरूलाई सन् १९८९ मा अन्त्यको समयदेखि आरम्भ भएको भविष्यवाणीगत इतिहासमाथि राखिरहेका छौं।

१७७६ मा सुरु भएको र १७९८ मा अन्तको समयमा समापन भएको पृथ्वीको पशुको भविष्यवाणीसम्बन्धी अवधि त्यही रेखा हो, जसलाई अहिले प्रभाव पारिरहेका सबै रेखाहरूलाई एकसाथ ल्याउने प्रयत्नमा हामी प्रयोग गर्न अभिप्राय राख्छौं। १७७६ देखि १७९८ सम्मको अवधिमा अल्फा र ओमेगाको छाप विद्यमान छ, किनकि यो एउटा व्यवस्थापकीय कार्यबाट आरम्भ हुन्छ र त्यही प्रकारको व्यवस्थापकीय कार्यमै समाप्त हुन्छ, जुन राष्ट्रको बोलाइ हो।

“राष्ट्रले बोल्नु” भनेको त्यसका विधायिका तथा न्यायिक अधिकारहरूद्वारा गरिने कार्य हो। The Great Controversy, 443.

पृथ्वीबाट निस्केको पशुको एक प्रमुख विशेषता यसको बोलाइ हो। संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधान एक दैवी दस्तावेज थियो, जसले धार्मिक र राजनीतिक स्वतन्त्रताका लागि ढोका खोल्थ्यो, र त्यसो गर्दै युरोपका राजाहरू र क्याथोलिक मण्डलीद्वारा शताब्दीयौँदेखि चलाइँदै आएको सतावटको “बाढी”लाई निलिदियो।

अनि सर्पले स्त्रीको पछि त्यसलाई बाढीले बगाओस् भनेर आफ्नो मुखबाट नदीझैं पानी उछाल्यो। तर पृथ्वीले स्त्रीलाई सहायता गर्‍यो, र पृथ्वीले आफ्नो मुख खोल्थ्यो, अनि अजिङ्गरले आफ्नो मुखबाट उछालेको बाढीलाई निल्यो। प्रकाश 12:15, 16।

बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा पृथ्वीको पशुको शासनको अन्त्यमा यसले फेरि बोल्नेछ, तर त्यसबेला यसले आइतबारको व्यवस्था लागू गरेर अजिङ्गरङ्गै बोल्नेछ।

अनि मैले पृथ्वीबाट अर्को एउटा पशु माथि उठ्दै आएको देखें; त्यसका थुमाहरू थुमाको जस्ता दुई वटा थिए, र त्यो अजिङ्गरङ्गै बोल्थ्यो। प्रकाश 13:11.

पृथ्वीको पशु सन् १७९८ मा, जब पापतन्त्र आफ्नो शक्तिबाट वञ्चित गरियो, छैटौँ राज्यको रूपमा सुरु भयो।

“र जब पापतन्त्र, आफ्नो शक्ति खोसिएको कारण, सतावटबाट विरत हुन बाध्य भयो, तब यूहन्नाले अजिङ्गरको स्वरलाई प्रतिध्वनित गर्न र उही क्रूर तथा ईश्वरनिन्दापूर्ण कार्यलाई अघि बढाउन उदाउँदै गरेको एउटा नयाँ शक्तिलाई देखे। यो शक्ति, जो मण्डली र परमेश्वरको व्यवस्थाविरुद्ध युद्ध छेड्ने अन्तिम शक्ति हो, थुमाजस्ता सिङहरू भएको एउटा पशुद्वारा प्रतीकित गरिएको थियो।” Signs of the Times, November 1, 1899.

१७९८ मा, जब पापसीले आफ्नो घातक घाउ प्राप्त गर्‍यो, संयुक्त राज्य अमेरिकाले बोल्‍यो, र अल्फा र ओमेगाको सन्दर्भमा सधैंझैँ, आरम्भको बोलाइले अन्त्यको बोलाइको पूर्वछाया प्रस्तुत गर्‍यो। १७९८ मा Alien and Sedition Acts लाई कानुनको रूपमा घोषणा गरियो, जसले अन्त्यमा लागू गरिने ती कानुनहरूको पूर्वछाया प्रस्तुत गर्‍यो, जो अवैध आप्रवासन र सञ्चारमाध्यमलाई सम्बोधन गर्छन्।

हामीले विचार गरिरहेको 1776 देखि 1798 सम्मको अवधिमा अल्फा र ओमेगाको छाप विद्यमान छ, किनकि यसले सुरुवातमा स्वतन्त्रताको घोषणापत्रको “बोलाइ” लाई चिन्हित गर्दछ, जसले 1798 का एलियन र सेडिशन ऐक्ट्सको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ। त्यस अवधिको बीचमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधान भेटिन्छ। यस अवधिले पृथ्वीको पशुको शासनको एक भविष्यसूचक प्रतिनिधित्व प्रदान गर्दछ, किनकि यो थुमाजस्तै बोलेर आरम्भ हुन्छ, तर अवधि द्वागनको प्रतिनिधित्व गर्ने विधानमा अन्त्य हुन्छ। तर प्रायः हुनेझैँ, कुनै वस्तुको आरम्भ र अन्त्य विपरीततासँग मेल खान्छन्। त्यस अवधिको पहिलो वेमार्क अन्तिम वेमार्कमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र बीचको वेमार्क संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधान थियो, जसलाई तेह्र राज्यहरूले अनुमोदन गरेका थिए। हिब्रू शब्द “सत्य” हिब्रू वर्णमालाको पहिलो अक्षर, त्यसपछि तेह्रौँ अक्षर, त्यसपछि अन्तिम अक्षरद्वारा निर्माण गरिएको थियो।

हामी अहिले विचार गरिरहेको यो अवधि सत्य हुनुहुने प्रथम र अन्तिमको छाप बोकेको छ। यस अवधिले बाइबलीय अगमवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा पृथ्वीको पशुको शासनको प्रारम्भतर्फ लैजाने अवधि जनाउँछ, र यसैले यसले बाइबलीय अगमवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा पृथ्वीको पशुको शासनको अन्त्यतर्फ लैजाने अवधि पनि जनाउँछ। यो अवधि १९८९ मा अन्त्यको समयमा आरम्भ भयो। १७७६ देखि १७९८ सम्मको अवधिलाई १९८९ देखि पृथ्वीको पशुले द्वागनझैँ बोल्ने निकट भविष्यमा आउने आइतबारको व्यवस्थासम्म लागू गरिनुपर्छ, जसको प्रतिनिधित्व Alien and Sedition Acts ले गर्दछ।

हाम्रो अध्ययनमा अर्को भविष्यसूचक सत्यलाई समावेश गर्नु उपयुक्त हुन्छ। त्यो सत्य प्रायः बेवास्ता गरिने एउटा प्रतीकको रूपमा “अन्त्यको समय” को एक तत्त्व हो। लाओडिसियाई एड्भेन्टवादले १७९८ नै “अन्त्यको समय” थियो भन्ने कुरा सायद राम्ररी जान्दछ, तर तिनीहरूको समझ सामान्यतया त्यहीँ समाप्त हुन्छ, किनकि प्रत्येक सुधार-रेखाले अन्य सुधार-रेखाहरूसँग समानान्तरता राख्छ भन्ने कुरा तिनीहरूलाई कुनै ज्ञान छैन। प्रत्येक सुधार-रेखा “अन्त्यको समय” बाट आरम्भ हुन्छ।

मोशाले ख्रीष्टको प्रतीकात्मक पूर्वछाया प्रस्तुत गरे, र मोशाले स्वयं नै त्यो तथ्य प्रत्यक्ष रूपमा व्यक्त गरे, अनि पत्रुसले प्रेरितहरूका कामको पुस्तकमा त्यसलाई पुष्टि गरे।

परमप्रभु तिम्रो परमेश्वरले तिम्रो बीचबाट, तिम्रै दाजुभाइहरूमध्येबाट, मझैँ एक जना अगमवक्ता तिम्रा निम्ति उठाउनुहुनेछ; तिम्रीहरूले उहाँकै कुरा सुन्नु। व्यवस्था 18:15.

येशू मोशाजस्तै हुनुहुने थियो।

अब, हे भाइहरू, म जान्दछु कि तिमीहरूले अज्ञानतावश त्यसो गर्‍यो, जसरी तिमीहरूका शासकहरूले पनि गरे। तर ती कुराहरू, जुन परमेश्वरले आफ्ना सबै अगमवक्ताहरूका मुखद्वारा अघि नै प्रकट गर्नुभएको थियो—कि ख्रीष्टले दुःख भोग्नु पर्नेछ—उहाँले यसरी पूरा गर्नुभएको छ। यसकारण पश्चात्ताप गर, र फर्क, ताकि तिमीहरूका पापहरू मेटाइऊन्, जब प्रभुको उपस्थितिबाट शीतलताका दिनहरू आउनेछन्; अनि उहाँले येशू ख्रीष्टलाई पठाउनुहुनेछ, जसको बारेमा पहिले नै तिमीहरूलाई प्रचार गरिएको थियो। उहाँलाई स्वर्गले सबै कुराको पुनर्स्थापनाको समयसम्म ग्रहण गरेर राख्नुपर्छ, ती कुराहरूका विषयमा परमेश्वरले संसारको आरम्भदेखि आफ्ना सबै पवित्र अगमवक्ताहरूका मुखद्वारा बोल्नुभएको थियो। किनकि मोशाले वास्तवमै पितृहरूलाई भने, ‘प्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका भाइहरूमध्येबाट म जस्तै एक जना अगमवक्ता तिमीहरूका निम्ति उठाइदिनुहुनेछ; उहाँले तिमीहरूलाई जे-जे भन्नुहुनेछ, ती सबै कुरामा तिमीहरूले उहाँको सुन। अनि यस्तो हुनेछ कि जुनसुकै प्राणले त्यस अगमवक्ताको कुरा सुन्दैन, त्यो मानिसहरूका बीचबाट नाश पारिनेछ।’ हो, शमूएलदेखि लिएर पछिका सबै अगमवक्ताहरूले, जति-जतिले बोले, तिनीहरूले पनि यी दिनहरूका विषयमा अगमवाणी गरेका छन्। प्रेरित 3:17-24।

मोशाको इतिहासमा अन्तको समय उनको जन्म थियो, र त्यसले ख्रीष्टको जन्मको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो। ख्रीष्ट र मोशा दुवैका जन्मसमयमा ज्ञानको वृद्धि भएको थियो, जसले त्यस पुस्ताको परीक्षा गर्ने थियो। तिनीहरूको जन्मसम्बन्धी ज्ञानले मिश्र र रोमका अजिङ्गर-सत्तालाई अगमवाणीका प्रतिज्ञात जनहरूलाई मार्ने प्रयत्न गर्न प्रेरित गर्‍यो। डाँडाका गोठालाहरू र पूर्वबाट आएका ज्ञानीजनहरूले अन्तको समयमा भएको ज्ञानको वृद्धिलाई बुझ्नेका मानिसहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

सामान्यतया छुटाइने कुरा के हो भने अन्त्यको समयमा दुईवटा मार्गचिन्हहरू छन्। जन्मिएको केवल मोशा मात्र थिएनन्, तर उहाँभन्दा तीन वर्षअघि उहाँका दाजु हारून जन्मिएका थिए। ख्रीष्ट जन्मनुभन्दा छ महिना पहिले उहाँका फुपूका छोरा यूहन्ना जन्मिएका थिए। १७९८ लाई “अन्त्यको समय” को रूपमा सबैभन्दा सामान्य मान्यता दिइन्छ, र १७९८ मा त्यो पशु (राजनीतिक संयन्त्र) (वेश्या) जसमा सवार भई अन्धकार युगहरूभरि अघि बढेकी थिई, मारियो, र एक वर्षपछि त्यस पशुमाथि सवार भएकी “स्त्री” पनि मरी।

१९८९ मा दुई जना राष्ट्रपति थिए। १९८९ को शपथग्रहणसम्म रेगनले शासन गरे, र त्यसपछि पहिलो बुशले आफ्नो शासन आरम्भ गरे। एक हजार दुई सय साठी वर्षको अन्त्य बाबेलको बन्दीवासका सत्तरी वर्षद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो, र जब दारियसका भतिजा सेनापति साइरसले भोजको रात बेलशज्जरलाई वध गरे, त्यतिखेर दारियस नै वास्तविक राजा थिए। दारियस र साइरसले त्यस अन्त्यको समयका दुई मार्गचिह्नहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

मोशा र हारून, यूहन्ना र येशू, दारियस र साइरस, पोपतन्त्र र पोप, तथा रेगन र बुषबीचको भविष्यसूचक सम्बन्ध—यी सबैलाई सही पद्धतिद्वारा अध्ययन गरिँदा—भविष्यसूचक प्रकाशका स्रोतहरू हुन्। यहाँ हामीले इंगित गर्न चाहेको कुरा यो हो कि येशूका फुपाजुका छोरा यूहन्ना उजाडस्थानमा पुकार गर्ने स्वर थिए; यसको पूर्वछाया मोशाका भाइ हारूनमा देखाइएको थियो, जो मोशालाई भेट्न उजाडस्थानमा गए, ताकि तिनका स्वर हुन सकून्।

ख्रीष्टको अभिषेकअघि रहेका तीस वर्षको अवधिमा, र ख्रीष्टविरोधीअधिका तीस वर्षमा पनि, एउटा “आवाज” लाई पहिचान गराउने एउटा मार्गचिह्न छ। ख्रीष्टको लागि त्यो मरुभूमिमा पुकार्ने यूहन्नाको आवाज थियो। ५३३ मा जस्टिनियनले ख्रीष्टविरोधीलाई विधर्मीहरूका सच्याउनेवाला र मण्डलीको शिरको रूपमा पहिचान गराउने एउटा अध्यादेश जारी गरे। जस्टिनियनको त्यो अध्यादेश ५३८ मा ओर्लेआन्सको परिषद्मा भएको आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी “अध्यादेश” का लागि तयारी गर्ने “आवाज” थियो।

महान् साइरसको सेना त्यो आवाज थियो जसले दारियसद्वारा बाबेलको विजय आसन्न रहेको पहिचान गरायो।

“बाबेलोनका पर्खालहरूअगाडि कोरेशको सेनाको आगमन यहूदीहरूका लागि तिनीहरूको बन्धुवाइबाटको छुटकारा निकट आइपुगेको छ भन्ने एउटा चिन्ह थियो। कोरेशको जन्म हुनुभन्दा एक शताब्दीभन्दा पनि पहिले, ईश्वरीय प्रेरणाले उनको नामै उल्लेख गरेको थियो, र बाबेलोन नगरलाई अचेत अवस्थामा अधीनमा लिँदा तथा

बन्धुवाइमा परेका सन्तानहरूको मुक्तिको बाटो तयार पार्दा उनले गर्नुपर्ने वास्तविक कार्यको अभिलेख गराएको थियो। यशैयामार्फत यो वचन बोलिएको थियोः”

“परमप्रभु आफ्नो अभिषिक्त कुरुसलाई यसो भन्नुहुन्छ, जसको दाहिने हात मैले समातेको छु, कि उसको अगाडि जातिहरूलाई अधीन गराऊँ; ... उसको अगाडि दुई पाटे ढोकाहरू खोलीदिनलाई; र ती ढोकाहरू बन्द गरिनेछैनन्; म तिमी अगाडि जानेछु, र टेढा ठाउँहरू सीधा पारिदिनेछु: म काँसाका ढोकाहरू टुक्रा-टुक्रा पारिदिनेछु, र फलामका बारहरू चिरेर छुट्याइदिनेछु: अनि म तिमीलाई अन्धकारका धनसम्पत्तिहरू, र गुप्त स्थानहरूमा लुकेका सम्पत्तिहरू दिनेछु, ताकि तिमीले जान्न सक, कि म, परमप्रभु, जसले तिमीलाई तिमी नामले बोलाउँछु, इस्राएलका परमेश्वर हुँ।” यशैया 45:1-3।” अगमवक्ता र राजाहरू, 551.

जब यो मानिन्छ कि कुनै भविष्यवाणीगत “अन्त्यको समय” दुई साक्षीहरू वा दुई मार्गचिन्हहरूद्वारा स्थापित हुन्छ, तब यो पनि मान्न सकिन्छ कि ती दुई मार्गचिन्हहरूमध्ये एउटाले निकटवर्ती इतिहासको पहिचान, घोषणा वा चेतावनीलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। हारून, यूहन्ना, कोरेश, र जस्टिनियनले अन्त्यको समयभन्दा अधिको एउटा मार्गचिन्हलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। 1798 को अन्त्यको समय 1776 देखि 1798 सम्म प्रतिनिधित्व गरिएको अवधिको अन्त्य हो। त्यस इतिहासको बीचको मार्गचिन्ह निकट आइरहेको इतिहासको निम्ति उजाड-स्थानमा पुकार गर्ने आवाज हो। त्यो इतिहास कुनै राजा वा पोपमध्ये कसैको पनि तानाशाही शासनलाई अस्वीकार गर्ने एउटा प्रकाशनबाट आरम्भ भयो, र त्यो तानाशाहको चरित्रलाई प्रतिनिधित्व गर्ने एउटा प्रकाशनमा अन्त्य भयो। बीचको प्रकाशनले आउने इतिहासको “चेतावनी”लाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो, र त्यो चेतावनी यो थियो कि त्यस इतिहासको अन्त्यमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधान उल्टाइनेछ।

इतिहासको त्यो रेखा १९८९ मा पुनः दोहोरिन थाल्यो, र त्यो आइतबारको कानूनमा अन्त हुन्छ, जब त्यसभन्दा दुई सय वर्षअघि १७८९ मा उजाडस्थानबाट आएको चेतावनी अस्वीकार गरिन्छ। १९८९ पद चालीसको अन्त्यमा आउने अन्त्यको समय थियो, र यो १७९८ को अन्त्यको समयसँग मेल खान्छ। १९८९, १७७६ सँग मेल खान्छ, र आइतबारको कानूनले १७९८ लाई प्रतिनिधित्व गर्छ। त्यो इतिहासको बीचमा, जहाँ प्रत्येक दर्शनको प्रभाव पूरा हुन्छ, सेप्टेम्बर ११, २००१ मा सुरु भएको र १७८९ को चेतावनीसम्म जारी रहने इतिहास पूर्ण हुन्छ र संविधान उल्टाइन्छ। बीचमा एउटा मार्गचिन्ह अवश्य हुनुपर्छ, किनकि परमेश्वर कहिल्यै परिवर्तन हुनुहुन्न। त्यो मार्गचिन्हले चाँडै आउन लागेको आइतबारको कानूनबाट सुरु हुने भविष्यसूचक इतिहासका लागि एउटा चेतावनीलाई प्रतिनिधित्व गर्नेछ।

सन् १९८९ ले पद चालीसमा उल्लिखित अन्तको समयलाई चिन्हित गर्दछ, जसले पद एकचालीसमा रहेको आइतबारको व्यवस्थातर्फ डोर्‍याउँछ। अन्तको समयपछि, तर आइतबारको व्यवस्था अघि आएको चेतावनीको सन्देश सेप्टेम्बर ११, २००१ थियो। यसले चेतावनी दिन्छ कि इतिहासको त्यस अवधिको समापनमा, सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आएको र तुरुन्तै रोकिएको तेस्रो धिक्कार फेरि एक अप्रत्याशित आश्चर्यझँ प्रहार गर्नेछ, र हजारौँ सहरहरू नष्ट गरिनेछन्। जब त्यो विनाश आइपुग्छ, शैतानले आफ्नो अद्भुत काम आरम्भ गर्नेछ, र त्यो काम चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाबाट सुरु हुन्छ।

“हाय, परमेश्वरका जनहरूसित अब लगभग मूर्तिपूजामा समर्पित भइसकेका हजारौँ सहरहरूको आसन्न विनाशको बोध भएको भए! तर सत्यको घोषणा गर्नुपर्ने धेरैजनाले आफ्नै भाइहरूलाई दोष लगाउँदै र निन्दा गर्दैछन्। जब परमेश्वरको परिवर्तनकारी शक्ति मनहरूमा आउँछ, तब एक स्पष्ट परिवर्तन हुनेछ। मानिसहरूमा आलोचना गर्ने र भत्काउने प्रवृत्ति रहनेछैन। तिनीहरू संसारमाथि ज्योति चम्किन नदिने अवस्थामा उभिनेछैनन्। तिनीहरूको आलोचना, तिनीहरूको दोषारोपण, अन्त हुनेछ। शत्रुका शक्तिहरू युद्धको निम्ति एकत्रित भइरहेका छन्। कठोर संघर्षहरू हाम्रो अगाडि छन्। मेरा दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीहरू हो, एकसाथ नजिक आउनुहोस्, एकसाथ नजिक आउनुहोस्। ख्रीष्टसँग बाँधिनुहोस्। ‘तिमीहरूले नभन, ए सङ्घबन्धन; ... न त तिनीहरूले जसलाई डर मान्छन्, त्यसलाई तिमीहरू डर मान, न त भयभीत होओ। सेनाहरूका परमप्रभु स्वयंलाई पवित्र ठान; अनि उहाँ नै तिमीहरूको डर होऊन्, र उहाँ नै तिमीहरूको भय होऊन्। अनि उहाँ एक पवित्रस्थान हुनुहुनेछ; तर इस्राएलका दुवै घरानाका निम्ति ठेस लाग्ने ढुङ्गा र अपराधको चट्टान, यरूशलेमका बासिन्दाहरूका निम्ति

पासो र फन्दा हुनुहुनेछ। अनि तिनीहरूमध्ये धेरैजना ठेस खाएर लड्नेछन्, र टुक्रा-टुक्रा पारिनेछन्, र फन्दामा पर्नेछन्, र समातिनेछन्।’

“संसार एउटा रंगमञ्च हो। यसका बासिन्दा अर्थात् कलाकारहरू अन्तिम महान् नाटकमा आफ्नो-आफ्नो भूमिका निर्वाह गर्न तयार भइरहेका छन्। परमेश्वरलाई दृष्टिबाट हराइएको छ। मानवजातिका विशाल समूहहरूका बीच कुनै एकता छैन, बाहेक यसका कि मानिसहरू आफ्ना स्वार्थी उद्देश्यहरू पूरा गर्न आपसमा गठबन्धन गर्छन्। परमेश्वर हेर्दै हुनुहुन्छ। आफ्ना विद्रोही प्रजाहरूका सम्बन्धमा उहाँका उद्देश्यहरू पूरा हुनेछन्। संसार मानिसहरूको हातमा सुम्पिएको छैन, यद्यपि परमेश्वरले केही समयका लागि भ्रम र अव्यवस्थाका तत्त्वहरूलाई प्रभुत्व जमाउन अनुमति दिनुहुन्छ। अधोलोकबाट आएको एउटा शक्ति नाटकका अन्तिम महान् दृश्यहरू ल्याउन कार्यरत छ,—शैतान ख्रीष्टको रूपमा प्रकट हुँदै, र गुप्त समाजहरूमा आफूहरूलाई एकसाथ बाँधिरहेका मानिसहरूमा सबै प्रकारको अधर्मी छलकपटद्वारा कार्य गर्दै। जो मानिसहरू गठबन्धन गर्ने उत्कटतामा आफूलाई सुम्पिरहेका छन्, तिनीहरू शत्रुका योजनाहरू कार्यान्वयन गरिरहेका छन्। कारणपछि परिणाम आउनेछ।”

“उल्लंघनले प्रायः आफ्नो सीमासम्म पुगिसकेको छ। भ्रमले संसारलाई भरिदिएको छ, र चाँडै नै मानिसहरूमाथि ठूलो त्रास आउन लागेको छ। अन्त अत्यन्तै नजिक छ। हामी, जसले सत्यलाई चिन्छौं, संसारमाथि अत्यधिक आश्चर्यका साथ चाँडै आइपर्न लागेको कुराका लागि तयारी गरिरहेका हुनुपर्छ।” Review and Herald, September 10, 1903.

सन् १७८९ मा संविधानको प्रारम्भद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएको चेतावनी तेस्रो स्वर्गदूतको चेतावनी हो, जुन दोस्रो कादेशमा, एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने कार्य आरम्भ हुँदा, फेरि फर्कन्छ। त्यो चेतावनी प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको पहिलो स्वरको चेतावनी हो, र त्यस समयमा न्युयोर्क सिटीका महान् भवनहरू मात्र ढलेनन्, तर संविधानको मूल सार नै परिवर्तन भयो। संविधान अंग्रेजी कानूनमा आधारित भएर लेखिएको थियो, जसको आधारभूत दर्शनलाई सरल रूपमा यसरी परिभाषित गर्न सकिन्छ: “कुनै व्यक्ति दोषी सिद्ध नभएसम्म निर्दोष हुन्छ।” संविधान रोमी कानून भनेर चिनिने व्यवस्थालाई अस्वीकार गर्ने उद्देश्यले लेखिएको थियो, जसको आधारभूत दर्शनलाई सरल रूपमा यसरी परिभाषित गर्न सकिन्छ: “कुनै व्यक्ति निर्दोष सिद्ध नभएसम्म दोषी हुन्छ।”

१७८९ मा संविधानद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा प्रस्तुत गरिएको उजाडस्थानको चेतावनीले सेप्टेम्बर ११, २००१ को चेतावनीलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र जलिरहेका भवनहरूले त्यस इतिहासलाई शाब्दिक परिपूर्तिद्वारा चिन्हित गरे मात्र होइन, पेट्रियट ऐक्टको पारित हुनु (बोल्नु) ले पनि उक्त चेतावनीलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो।

पेट्रियट ऐक्ट (Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act of 2001) संयुक्त राज्य अमेरिकाको कांग्रेसमा ११ सेप्टेम्बर, २००१ का आतंकवादी आक्रमणहरू भएको केही समयपछि प्रस्तुत गरिएको थियो। उक्त विधेयक प्रतिनिधि सभामा २३ अक्टोबर, २००१ मा, र सिनेटमा २४ अक्टोबर, २००१ मा प्रस्तुत गरिएको थियो। यसमा राष्ट्रपति जर्ज डब्ल्यू. बुसले २६ अक्टोबर, २००१ मा हस्ताक्षर गरी यसलाई कानून बनाए। पेट्रियट ऐक्टको उद्देश्य आतंकवादका कार्यहरूको अनुसन्धान गर्न र तिनलाई रोक्न सरकारको क्षमता सुदृढ पार्नु तथा निगरानी र कानून कार्यान्वयनसम्बन्धी अधिकारहरू विस्तार गर्नु थियो, र यसले अङ्ग्रेजी कानूनको त्यो आधारभूत र मौलिक सिद्धान्तलाई अस्वीकार गर्‍यो, जसले कुनै व्यक्तिलाई दोषी प्रमाणित नभएसम्म निर्दोष मानिन्छ भनेर ठहर गर्छ। आज पनि यसलाई सरकारभित्रका अभिजात वर्गद्वारा विधिसम्मत न्यायिक प्रक्रियालाई, गोपनीयतालाई, र निष्पक्ष सुनुवाइलाई छल्न प्रयोग गरिन्छ।

हामी यो अध्ययनलाई हाम्रो अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“यस भयावह र गम्भीर समयमा हाम्रो अवस्था के छ? हाय, मण्डलीमा कस्तो घमण्ड प्रबल भइरहेको छ, कस्तो कपट, कस्तो छल, पोशाकप्रतिको कस्तो प्रेम, कस्तो हलकापन र मनोरञ्जनप्रेम, कस्तो सर्वोच्चता प्राप्त गर्ने चाहना! यी सबै पापहरूले मनलाई यति आच्छादित पारेका छन् कि अनन्तका विषयहरू पहिचान गरिएका

छैनन्। के हामी पवित्रशास्त्रको खोजी गर्नेछैनौं, ताकि संसारको इतिहासमा हामी कहाँ उभिएका छौं भनेर जान्न सक्ौं? के यस समयमा हाम्रो निम्ति सम्पन्न भइरहेका कार्यका विषयमा, र प्रायश्चित्तको यो कार्य अघि बढिरहँदा हामी पापीहरूले ग्रहण गर्नुपर्ने स्थानका विषयमा, हामी समझदार बन्नेछैनौं? यदि हाम्रो प्राणको मुक्तिप्रति हामीमा केही पनि आदर छ भने, हामीले निश्चयपूर्ण परिवर्तन गर्नुपर्छ। हामीले साँचो पश्चात्तापसहित प्रभुलाई खोज्नुपर्छ; हामीले आत्माको गहिरो खेदसहित आफ्ना पापहरूको स्वीकार गर्नुपर्छ, ताकि तिनीहरू मेटाइएका होऊन्।

“अब हामी मोहित भूमिमा अब उप्रान्त रहिरहनु हुँदैन। हामी हाम्रो अनुग्रह-अवधिको अन्त्यतिर तीव्रगतिमा अग्रसर भइरहेका छौं। प्रत्येक प्राणीले यो सोधोस्, म परमेश्वरको सामु कसरी उभिएको छु? हाम्रा नामहरू कति चाँडै ख्रीष्टका ओठहरूमा आउन सक्छन् र हाम्रा विषयहरू अन्तिम रूपमा निर्णय हुन सक्छन्, हामी जान्दैनौं। अहो, अहो, ती निर्णयहरू के होलान्? के हामी धर्महरूसँग गनिनेछौं, वा दुष्टहरूसँग गणना गरिनेछौं?”

“मण्डली उठोस्, र परमेश्वरको सामु आफ्ना पतनहरूबाट पश्चात्ताप गरोस्। चौकीदारहरू जागून्, र तुरहीको ध्वनि स्पष्टसँग सुनाऊन्। यो एक निश्चित चेतावनी हो, जुन हामीले घोषणा गर्नुपर्छ। परमेश्वरले आफ्ना सेवकहरूलाई आज्ञा गर्नुहुन्छ, ‘जोरसँग करा, नरोकीकन; आफ्नो स्वर तुरहीझैँ उच्च पार, र मेरा मानिसहरूलाई तिनीहरूको अपराध, अनि याकूबको घरानालाई तिनीहरूको पाप देखाइदे।’ मानिसहरूको ध्यान आकर्षित गरिनुपर्छ; यदि यो हुन सकेन भने, सबै प्रयत्न व्यर्थ हुन्छन्; स्वर्गबाट कुनै स्वर्गदूत तल ओर्लेर आएर तिनीहरूलाई बोले पनि, उसका वचनहरूले त्यति पनि लाभ गर्ने थिएनन्, जति उसले मृत्युको चिसो कानमा बोलेको भए हुने थियो। मण्डली कार्यमा जागृत हुनुपर्छ। जबसम्म उसले मार्ग तयार गर्दैन, तबसम्म परमेश्वरको आत्मा कहिल्यै आउनुहुन्न। हृदयको गम्भीर खोजी हुनुपर्छ। एकताबद्ध र अटल प्रार्थना हुनुपर्छ, र विश्वासद्वारा परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूलाई दाबी गरिनुपर्छ। प्राचीन समयझैँ शरीरलाई भाङ्ग्याले ढाक्नु होइन, तर आत्माको गहिरो दीनता हुनुपर्छ। आत्मसन्तुष्टि र आत्मोन्नतिको हाम्रो निम्ति पहिलो कारणसमेत छैन। हामीले परमेश्वरको पराक्रमी हातमुनि आफूलाई नम्र तुल्याउनुपर्छ। उहाँ साँचो खोजी गर्नेहरूलाई सान्त्वना दिन र आशिर्ष दिनु प्रकट हुनुहुनेछ।”

“यो कार्य हाम्रो सामुन्ने छ; के हामी यसमा लाग्नेछौं? हामीले छिटो काम गर्नुपर्छ, हामीले दृढतापूर्वक निरन्तर अघि बढिरहनुपर्छ। हामी प्रभुको महान् दिनका लागि तयार भइरहनुपर्छ। गुमाउन समय छैन, स्वार्थी अभिप्रायहरूमा लागिरहने समय छैन। संसारलाई चेतावनी दिइनुपर्छ। अरूहरूको सामु ज्योति पुर्‍याउन हामी व्यक्तिगत रूपमा के गरिरहेका छौं? परमेश्वरले प्रत्येक मानिसलाई उसको काम दिनुभएको छ; प्रत्येकजनाले आफ्नो भाग निर्वाह गर्नुपर्छ, र हामीले यस कार्यलाई बेवास्ता गर्नु भन्ने त्यो हाम्रो प्राणकै जोखिममा हुनेछ।”

“हे मेरा भाइहरू हो, के तिमीहरू पवित्र आत्मालाई शोकित पार्नेछौ, र त्यसलाई टाढा जान बाध्य बनाउनेछौ? के तिमीहरू उहाँको उपस्थितिका लागि अप्रस्तुत भएकाले धन्य मुक्तिदातालाई बाहिरै राख्नेछौ? के तिमीहरू सत्यको ज्ञानविना आत्माहरूलाई नाश हुन छोड्नेछौ, किनकि तिमीहरू आफ्नो सहजतालाई यति धेरै प्रेम गर्छौ कि येशूले तिमीहरूका लागि बोक्नुभएको भार बोक्न चाहँदैनौ? आओ, हामी निद्राबाट ब्युँझौं। ‘सचेत रहो, जागरूक रहो; किनकि तिमीहरूका विरोधी शैतान गर्जने सिंहझैँ कसलाई निल्न सक्छ भनी खोज्दै चारैतिर डुलिरहन्छ।’” Review and Herald, March 22, 1887.